

Onze VPO Rianne schrijft een blog over haar belevenissen bij Vivantes.

De week vliegt voorbij!

Het is me wederom niet gelukt om vorige week een blog te schrijven. Het lijkt wel alsof de tijd elke week sneller voorbijvliegt. Of zou het komen door de aanhoudende warmte dat je zo ongeveer niet meer weet wat voor of achter is? Haha! De afgelopen twee weken waren voor mij ondanks de warmte toch zeer productief. Ik heb een aantal dagen in het primaire proces gewerkt en we hebben stappen gezet inzake het kleinschalig wonen/werken.

MAANDAG

Ik ben vandaag met van alles en nog wat bezig. Voornamelijk het nalopen van de zorgleefplannen neemt veel tijd in beslag. Ik heb onze locatiemanager beloofd een up-to-date overzicht aan te leveren zodat we dit volgende week kunnen bespreken.

Jullie zullen je misschien afvragen wat dat precies inhoudt zo'n check van het zorgleefplan. Wat levert het op? Het doel is om aan de hand van een Excel-bestand (te vinden in ons managementsysteem MMS) de kwantiteit van de zorgplannen inzichtelijk te krijgen. Dit houdt in dat ik elk zorgplan open maak en kijk of de primaire zaken in orde zijn. Bijvoorbeeld: zijn de levensdomeinen ingevuld en is er dus een levensverhaal aanwezig? Is de risicosignalering ingevuld? En zijn de acties daaruit voortkomend verwerkt in het zorgplan? Is het werkplan up-to-date? Is er een BEM-score bekend en staat deze verwerkt in het zorgplan? Wordt de visite van de arts en (of andere disciplines) verwerkt in het zorgplan? Is er terug te vinden in het dossier wat er besproken is tijdens het MDO? Is het zorgplan ondertekend enzovoort, enzovoort... Een hele waslijst dus maar zeker niet onbelangrijk!

Ondanks dat het veel tijd in beslag neemt, geeft het mij ook veel informatie. Enerzijds blijf ik up-to-date over verloop van de zorg voor de bewoners en anderzijds geeft het mij inzicht waarin extra ondersteuning nodig is.

Ik probeer buiten het checken of kwantitatief alles in orde is, ook meteen kwalitatief te kijken of de elementen die benoemd worden passend zijn bij de wensen en behoeften van onze bewoners. Dit is en blijft moeilijk te peilen. En ik besef me steeds meer dat ik er niet aan ontkom om dit met één of ander meetinstrument inzichtelijk te gaan maken. Hoe kom ik er anders achter of dat wat we denken dat goed is, ook daadwerkelijk zo is?

DINSDAG

Ik start mijn werkdag om 7 uur want ik heb vandaag verpleegkundige bereikbaarheidsdienst. Afgelopen weekend zag ik dat er nog een aantal openstaande diensten waren komende week, dus ik heb me ingeschreven om komend weekend een dienst te draaien op de pg-afdeling. Aangezien ik sinds ik terug ben van vakantie (lees: vijf weken geleden) ca. 25 overuren heb gewerkt probeer ik een compromis te vinden en besluit ik om op woensdag vrij te nemen.

Om 11.00 uur heb ik overleg met de locatiemanager en mijn collega-VPO. We hebben ervoor gekozen om in de eerste periode wekelijks bij elkaar te komen en de lopende zaken door te nemen. Er komen heel wat thema's aan de orde en ik merk dat we elkaar goed aanvullen. Het dienstrooster is een wekelijks terugkerend thema. We bekijken de bezetting voor de rest van de week en zoeken samen naar oplossingen. Hierin worden wij ook nog super gesteund door een medewerker die betrokken is bij het opstellen van het rooster in samenwerking met het team van de afdeling Planning. Het lijkt dat we voor deze week niet al te veel problemen gaan hebben. *Mooi!* De locatiemanager heeft heel wat praktische zaken in gang gezet dus ik ben tevreden!

Tussen de bedrijven door beantwoord ik een tweetal eenvoudige telefoontjes voor de bereikbaarheidsdienst maar ik hoef niet weg van mijn locatie. Dat komt goed uit, want ik heb een afspraak met de senior dagbestedingscoach om ons plan van aanpak inzake groepsdynamica verder te verdiepen. Ze heeft al veel werk verzet in de voorbereiding en ik kan me geheel vinden in de wijze waarop we dit kunnen gaan aanpakken. We lopen samen nog snel een rondje over de afdeling want ik wil haar graag de raamfolie laten zien. *#nogsteedstrots.*

Aangezien mijn collega altijd superleuke ideeën heeft over het verder aankleden van de afdeling, rond ik dit overleg af met een bulk creatieve energie. Mijn bereikbaarheidsdienst loopt ten einde en ik doe telefonisch de overdracht.

Voordat ik naar huis ga staat er nog een overleg gepland in het kader van hygiëne. We gaan in september deelnemen aan een onderzoek i.s.m. Zuyderland en de GGD, genaamd 'Kwaliteit van het Zuyden' waarbij we meerdere zaken zullen onderzoeken op basis van hygiëne. Interessant...want wie bekommert zich eigenlijk over het schoonmaken van onze tilliftsystemen of DECT-telefoons? Sterker nog worden deze wel frequent en op de juiste manier schoongemaakt? Zaken waarvan ik me in ieder geval nog te weinig bewust ben. Ik loop nog snel even naar een mantelzorgster om een afspraak te plannen en ga vervolgens naar huis. Het is goed geweest!

WOENSDAG

Vrije dag! #HIEP HOJ!

DONDERDAG

Deze ochtend heb ik een afspraak om de mogelijkheden te bekijken om binnendeuren van de huiskamers te voorzien van andere sloten. Aangezien sommige bewoners voorheen gewend waren om door de drie huiskamers te lopen (omdat de tussendeuren altijd open waren) gebeurt dit nu ook met enige regelmaat. Dit komt omdat deze nog zijn voorzien van een reguliere deurklink. We streven naar zo minimaal mogelijk geloop tussen de huiskamers omdat dit onnodige prikkels oplevert en daardoor onrust veroorzaakt en ik zou dan ook graag elektrische sloten willen. Bewoners kunnen dan door 'de voordeur' de huiskamer binnenkomen of verlaten. We bekijken samen de mogelijkheden en er wordt een offerte opgestuurd zodat de locatiemanager hierover een beslissing kan nemen. Ik verwonder me telkens weer hoe duur alles is en ik hou mijn hart vast voor de eindsom. Dit is het natuurlijk in het belang van onze bewoners en niet omdat ik het zelf zo graag wil... Maar toch. Afwachten dus!

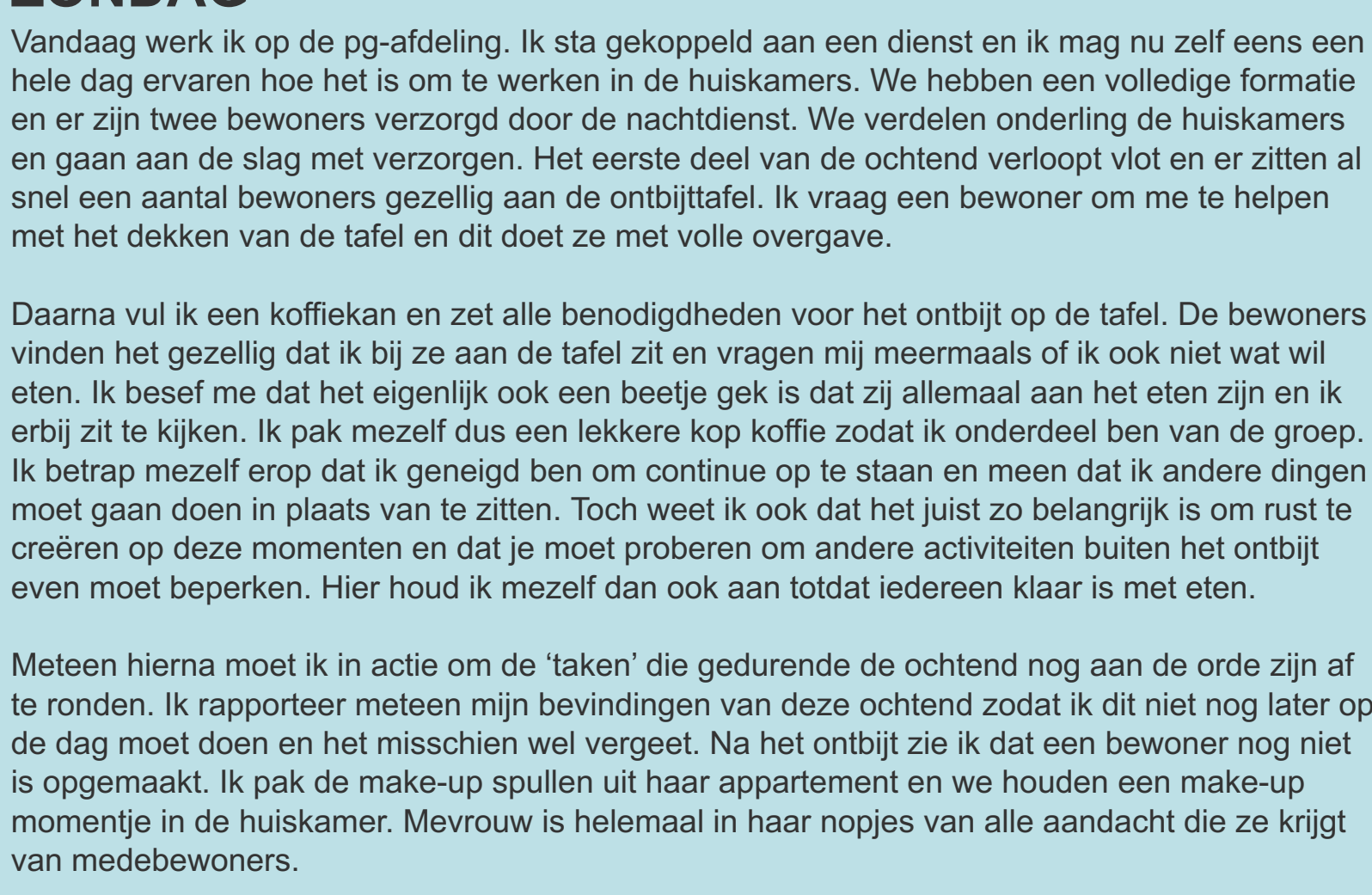

Vervolgens ga ik aan de slag met het versturen van de uitnodigingen voor de mantelzorgbijeenkomsten. We hebben besloten om voor de pg-afdeling per huiskamer met de mantelzorgers bij elkaar te komen, zodat we kunnen focussen op wat er speelt en het gesprek kunnen aangaan in een kleine groep over 'kwaliteit van zorg'. Er staan dus drie avonden van ca. 60 minuten per avond gepland en dat voelt goed. Uiteindelijk zal samenwerken ons het meeste opleveren, maar dan moeten de verwachtingen wel helder en duidelijk zijn voor éénieder.

Hierna werk ik mijn mailbox bij. Ik heb twee verontrustende e-mails over een bezorgde mantelzorgster en ik besluit om deze vanmiddag nog even rustig te woord te staan. We hebben het over het nakomen van gemaakte afspraken en over de lichamelijke toestand van bewoner. Samen komen we tot de conclusie dat het beleid over wondverzorging niet geheel eenduidig wordt uitgeoefend. We spreken af dat ik dit onder de aandacht zal brengen bij de medewerkers. Ik zal het zorgplan zal nakijken en indien nodig aanpassen. Ik heb helaas niet heel veel tijd want er staat nog een verpleegkundigenoverleg gepland. De mantelzorgster geeft aan tevreden te zijn met het gesprek en de afspraken die we hebben gemaakt. Ik haast me naar Geleen. Het is natuurlijk zomerperiode maar we zijn toch nog met een redelijk aantal verpleegkundigen gedronken en dat geeft je het gevoel dat je in control bent, oftewel weet waar je mee bezig bent. Nogmaals het bewijs dat het kleinschalige concept alleen nog maar kan verbeteren!

Daarna vul ik een koffiekan en zet alle benodigdheden voor het ontbijt op de tafel. De bewoners vinden het gezellig dat ik bij ze aan de tafel zit en vragen mij meermalen of ik ook niet wat wil eten. Ik besef me dat het eigenlijk ook een beetje gek is dat zij allemaal aan het eten zijn en ik erbij zit te kijken. Ik pak mezelf dus een lekkere kop koffie zodat ik onderdeel ben van de groep. Ik betrap mezelf erop dat ik geneigd ben om continue op te staan en meen dat ik andere dingen moet gaan doen in plaats van te zitten. Toch weet ik ook dat het juist zo belangrijk is om rust te creëren op deze momenten en dat je jezelf niet hoeft te beperken op andere activiteiten buiten het ontbijt even moet beperken. Hier houd ik mezelf dan ook aan totdat iedereen klaar is met eten.

Meteen hierna moet ik in actie om de 'taken' die gedurende de ochtend nog aan de orde zijn af te ronden. Ik rapporteer meteen mijn bevindingen van deze ochtend zodat ik dit niet nog later op de dag moet doen met misschien wel vergingen. Na het ontbijt zie ik dat een bewoner niet is opgemaakt. Ik pak de make-up spullen uit haar appartement en we houden een make-up momentje in de huiskamer. Mevrouw is helemaal in haar nopjes van alle aandacht die ze krijgt van medebewoners.

Tijdens de lunch hebben we ervoor gekozen om eitjes te bakken. Iedere huiskamer maakt voor iedereen die dat wil een eitje. Ook al heb ik getracht een omelet te bakken, het zijn kruimel-eitjes lekker en de bewoners hebben ervan genoten! Ik toe dat ik het echt leuk vind om een huiskamer te runnen. Je weet ook wat een bewoner de hele dag heeft gedaan, gegeten en gedronken en dat geeft je het gevoel dat je in control bent, oftewel weet waar je mee bezig bent. Nogmaals het bewijs dat het kleinschalige concept alleen nog maar kan verbeteren!

Dit was het voor deze week. Hopelijk heb ik jullie weer een impressie kunnen geven van al het moois en ik ga mijn best doen om snel weer te schrijven. Tot volgende keer!

Liefs, Rianne

Deze e-mail is verzonden aan [{{email}}](#).

Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#).

U kunt ook uw [gegevens inzien en wijzigen](#).

Voor een goede ontvangst voegt u info@vivantes.nl toe aan uw adresboek.